

ANULU 1881.

CARTEA V.

CARTILE SATEANULUI ROMANU.

PENTRU

TOTE TREBUINTIELE POPORULUI ROMANU.

Ese in fie-care luna câte una carte. Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu intregu e 1 fl. v. a., pentru Romanîa 3 franci — lei noi. Abonantii voru primî cá premiu portretulu lui *Avramu Jancu* — platindu numai 30 cr. pentru cart'a de transportu si pacuetarea acelu'a.

Preotulu Romanu.

Diurnalu besericescu, scolasticu si literariu.

Ese in fie-care luna odata.

Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 4 fl. [10 franci — lei noi.] Abonantii voru primî cá premiu portretele Metropolitiloru romani *Dr. Joanu Vancea* si *Mironu Romanulu* — platindu numai 50 cr. pentru cart'a de transportu si pacuetarea acelor'a.

Amiculu Familiei.

Diurnalu socialu, beletristicu si literariu.

Ese totu in a dóu'a Domineca.

Pretiulu de pren. pre unu anu 5 fl. [13 franci — lei noi], $\frac{1}{2}$ anu 2 fl. 50 cr. (7 franci — lei noi.)

Abonantii voru primî cá premiu portretulu distinsulu filologu si istoricu *Timoteiu Cipariu* — platindu numai 30 cr. pentru cart'a de transportu si pacuetarea acelu'a.

Proprietariu, Editoru si Redactoru resp.:

Pop'a NICULAE F. NEGRUTIU.

Tóte aceste 3 diurnale de-odata abonate costau pre anulu intregu numai 8 fl. v. a. pentru Romanîa si Strainatate — 25 franci — lei noi. Cei ce dorescu a capetá si tóte 4 iconele de premiu voru avé de a plati inca 1 fl. [cei din Romanîa 3 franci — lei noi] in pretiulu cartei de transportu si a pacuetarei acelor'a.

A se adresá la Imprimari'a „*Georgiu Lazaru*“ in Gherl'a.

GHERL'A.

IMPRIMARI'A „*GEORGIU LAZARU.*“

1881.

CĂRȚILE SĂTEANULUI ROMANU.

Descépta-te Romane!

ROMANI'A

s'a prochiamatu de

REGATU!

BCU Cluj / Cluj University Library Cluj

Éta aici si Legea prin care se implinesce acésta de-
rentia vechia si unanima a Romaniloru.

Carolul I.

Prin grati'a lui Domnedieú si vointi'a nationala, Domnu
alu Romaniloru.

La toti de faci'a si viitori sanetate.

Corpurile Legiuito're au adoptatu, si Noi sanctionamu ce
urméza:

LEGE.

Art. I. Romani'a iea titlulu de Regatu.

Domnulu ei, Carolu I. iea, pentru Sine si mostenitorii
Sei, titlulu de Rege alu Romaniei.

Art. II. Mostenitorulu Tronulu va purtá titlulu de prin-
cipe Regalu.

Acést'a lege s'a votatu de Adunarea deputatiloru, in siedinti'a s'a din 14 Martiu 1881, si s'a adoptatu cu unanimitate de 99 voturi.

Presiedinte, *C. A. Rossetti*

(L. S. A. D.) Secretariu, *C. Poroineanu.*

Acést'a lege s'a votatu de Senatu, in siedinti'a din 14 Martiu 1881, si s'a adoptatu cu unanimitate de 40 voturi.

Presiedinte, *Dimitrie Ghica.*

(L. S. S.) Secretariu, *D. Pisca.*

Promulgamu acést'a lege si ordonamu, cá ea se fia investita cu sigilulu Statului si publicata prin „Monitorulu Oficialu.“

Datu in Bucuresci, la 14 Martiu 1881.

(L. S. St.) *CAROLU.*

Presiedinte consiliului ministriloru si ministru de finançe
I. C. Bratianu.

Ministru afaceriloru straine *B. Boerescu.*

Ministru de interne *Al. Teriakiu.*

Ministru de resbelu generalu *G. Slaniceanu.*

Ministru agriculturei comerciului si alu lucrariloru publice
Colonelu *N. Dabija.*

Ministru cultelorु si alu instructiunei pnblice *B. Conta.*

Ministru justitiei *D. Giani.*

Traiésca Regatulu Romaniei!

Traiésca Regele Romaniei Carolu I.!

Traiésca Regin'a Elisabet'a!

Hor'a incoronarei.

Fóie verde busuiocu

Mi-a fostu dorulu cu norocu,

Ce prin visu am totu zaritu

Éta astadi implenitu.

Urr'a! Urr'a! se traiésca

Români'a cea regésca!

Se traiésca, se 'nflorésca si se crésca m'ai,

Trageti hor'a, dragi flâcâi!

Fóie verde busuiocu
Mire mândru cu norocu,
Cununi multe tí s'au datu
Naltia susu cea de regatu,
Urr'a! Urr'a! se traiésca
Susu corón'a cea regésca!
Se traiésca, se 'nflorésca si se crésca mái,
Trageti hor'a, dragi flacái!

Fóie verde busuiocu
Unde-i minte si norocu
Mergu-ti tóte dupa placu
De se mira lumea 'n veacu.
Urr'a! Urr'a! se traiésca
Români'a cea regésca!
Se traiésca, se 'nflorésca si se crésca mái,
Trageti hor'a, dragi flacái!

Fóie verde busuiocu
Tiér'a nóstra-i cu norocu,
Cà-ci nu strica cá la alti
BCU Capulu sporulu celu de braşiu.
Urr'a! Urr'a! se traiésca
Susu corón'a românésca!
Se traiésca, se 'nflorésca si se crésca mái,
Trageti hor'a, dragi flacái.

Stanu Parjolu.

Proclamarea Romaniei de Regatu.

Bucuresci 14/26 Martiu 1881.

In siedinti'a de asta-di a Camerei d. generalu Lecca a interpelatu pe guvernul in privinti'a implinirii dorintiei si vointiei natiunii, necontentitu manifestate, de a asicuraa càtu mai bine stabilitatea Statului rómanu, si prin urmare de a proclamá pe Domnitoru de Rege alu Romaniei. D. generalu Lecca depuse urmatórea propunere:

„In façi'a impregiurariloru esistinte si conformu vointiei staruitóre a natiunii necontentitu manifestate;

„Spre a 'ntari si mai multu stabilitatea si ordinea interióra si a se dá cu acést'a, inca o garantia, cá monarchi'a

romana, fiindu în aceleasi conditiuni cá alte state ale Europei, va puté inspira si mai multa incredere;

„Adunarea deputatiloru, în virtutea dreptului de suveranitate ce are natiunea:

„Aclama pe Mari'a S'a. Regala Domnulu Carolu I cá Rege alu Romaniei.“

D. P. P. Carp, luandu cuventulu, declará, cá, proclamandu astadi regatulu, nu facemu de cátu a da o garantia mai multu, cá voimu a corespunde menirei ce insasi Europ'a ne-a datu, de a fi în Oriinte înainte mergétorii civilizatiunii.

D, presiedinte alu consiliulu disc: D-loru! Nu eu voiu contestá firm'a nu numai dorintia, si vointia a natiunii de a dá Domnului Romaniei unu titlu, care are o insemnatate mai positiva în ordinea de lucruri, ce astadi domnesce în tóta Europ'a. Déca eu, si cu totu ministeriulu, m'am impotrivitu pên' acum la proclamarea regatului, déca v'am rugatu în totu-déuna s'amanati acést'a cestiáne, nu este pentru cá erám de alta idea, ci pentru cá Europ'a se nu fia surprinsa si pentru cá se-i damu garantii si mai mari, cá acestu actu e cu totulul naționalu si unanimu.

Am declarat si credu c'amu probat-o, mai eu séma de cându suntemu independinti, ca noi suntemu unu statu, o societate de ordine, de care Europ'a nu pôte de catu sè se felicite (aplause). Asta-di inse ati creditu si ati voitu se faceti, mai 'nainte de catu guvernulu, trebuiu a se ve propuna, acestu actu maretiu. Noi ne vomu face detori'a, cá se putemu convinge puterile Europei de simtiementele, ce au proclamatu regalitatea. Sunt incredintiatu, cá puterile ne voru dá dreptate si voru recunósce regatulu romanu, cum au recunoscutu tóte faptele nóstre nationale si de care credu, cá Europ'a nu se pôte cái (Aplause).“

Lungi, unanime aplause si aclamari acoperira vocea d-lui Leeca, si a d-lui presiedinte alu consiliulu. — D. Presiedinte, C. A. Resetti, se redicase 'n pecióre, si astu-feliu presiediu siedinti'a. Camer'a trecu în sectiuni, pentru a discutá propunerea d-lui generalu Leeca.

Dup'o jumetate de ora, d. Lecca ceti raportulu comite-
tului delegatiloru si urmatoriulu proiectu de lege:

„Art. I. Romani'a iea titlulu de Regatu.

„Domnulu ei, Carolu I. iea pentru sine si mostenitorii
sei titlulu de Rege alu Romaniei.

„Art. II. Mostenitoriulu tronului va purtá titlulu de Prin-
cipe Regale.“

Adunarea aclamá din nou pe Maiestatile Loru Regele
si Regin'a Romaniei si votá proiectulu de lege cu 99 voturi,
adeca unanimitatea.

Se otari, cá la 6 óre Camer'a si Senatulul se mérga in
corpu la Palatu pentru a felicitá pe Majestatile Loru, apoi
se redicá siedinti'a si ministrii se dusera la Senatu. Senatulul,
aflandu cele ce se petreceau in Camera, procedá in acelaasi
modu, aclamandu de Rege pe Domnitorulu Carolu I. Dupa
implinirea formeloru, proiectulu se votá in unanimitate si se
redica siedinti'a in strigarile caldurose: Traiéscá Romani'a!
Traiéscá Maiestatile Loru Regele si Regin'a Romaniei!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Indata dupa ce s'a votatu proiectulu de lege memoratu
in Camera, elu a fostu comunicatu Senatului, care inca
erá adunatu. Metropolitulu declara in numele clerului, ca se
semte fericitu, vediendu, cá reprezentantii natiunei oferu
Suveranului corón'a regala. Fostulu ministru Cantacuzino
dise, cá partid'a conservátore este mandra a vedé implinindu-se
unu actu, care corespunde dorintiei tuturor Romaniloru-
Ministrulu-presiedinte Bratianu multiamescé fiiului mare-
lui patriotu Cantacuzino, care s'a intrepusu la 1833 la
Cúrtile europene pentru uniunea principatelor. Si Catargiu
saluta in numele partidei conservative actulu proclamarii.
Dupa unu discursu alu poetului Alesandri, primitu cu
aplause frenetice proiectulu de lege se primesce unanimu.

Indata ce s'a latitu vestea imbucurátore despre pro-
clamarea regatalui, tóte stradele capitalei s'au impodobitu cu
stindarte tricolore nationale. Inaintea palatului erá adunata
multime mare de popóru, care cerea se véda pe Suverani.

Majestatile Loru Regele si Regin'a esira pe balconu, incun-
giurati de Metropolitulu-primatu, de presiedintele camerei si
de câtra toti ministrii si fura salutati cu strigari entusias-
tice, infinite. Intre strigari de Traiésca Regele Carolu I!
Traiésca Regin'a Elisabet'a! Traiésca Romani'a! multimea
percurse, urmandu musiceloru militare, stradele capitalei. En-
tusiamulu era la culme, candu se adunaseră toti Senatorii
si deputatii in palatulu domnescu spre a predá Suveranului
votulu parlamentului. In acea séra Domnulu a si subsemnatu
legea privitóre la redicarea Romaniei la rangul de Regatu,
in sal'a tronului in presentia tuturor senatoriloru si a de-
putatiloru.

Colind'a lui Carolu craiu.

Colo susu la resaritu
Carole Dómnne!
Stéua nóua s'a ivitu,
Si in straluciri ceresci
S'a opritu la Bucuresci, —
Standu deasupra de palatu
Préframosu a luminatu
Totu palatulu celu domnescu
Unde-i Domnulu romanescu;

Ce minune

'N asta lume!

Ce minune va se fia?
Par' cá lumea nu o scia!
Ast'a-i stéu'a Romaniei
Si e semnulu bucuriei
In orasiu in Bucuresci
Si in inimi romanesci,
Cá de cincisprediece ani
E Carolu domnu la Romani,
Si pré-santulu Domnedieu
Li aréta semnulu seu!

Ce minune

'N asta lume!

Ce minune va se fia?
Par' cá lumea nu o scia!
Cá Carolu e Domnu viteazu
Si e lumii de mirazu, —

Pe Romani i-a adunatu
La bataia a plecatu,
Si elu Dunarea-a trecut, —
Pe pagani de i-a batutu,
Cátu, Balcanulu au trecnit, —
Pe romani i-a prémaritu,
Cátu Carpatii s'au treditu, —
Si présantulu Domnedieu,
Li trimite darulu seu!

Ce minune

'N asta lume!

Ce minune va se fia?
Par' cá lumea nu o scia!
Stéu'a candu s'a aretatu.
Toti Romanii s'a-adunatu
La palatulu celu domnescu,
Unde-i Domnulu romanescu,
Si cu-unu sufletu si-o semtire
Si curat'a loru iubire
Pe Carolu Pa-'ncunjuratu,
Si de craiu Pau inaltiatu, —
Cá dorinti'a romanésca
Prin Carolu se se 'mplinésca,
Si présantulu Domnedieu
Prin Carolu dá darulu seu!
O 'nchinamu spre sanetate
Si 'ntru dile 'ndelungate!

At. Marienescu.

Fét'a babei si fét'a mosneagului.

Ci cà erá odata unu veduvoiu betranu, care avea o féta; elu s'a insuratu a dóu'a óra si-a luatú o baba veduva, care si ea avea o féta. Fét'a babei erá sluta, lenesia, uritiósa si rea la anima; dér' pentrucá erá fét'a mamei, se alintá cum se alintá ciór'a 'n latiu, lasandu totu greulu pe fét'a mosneagului. Fét'a mosneagului inse erá frumósa, harnica, ascultátóre si buna la anima. Domnedieu o impodobise cu tóte darurile cele bune si frumóse. Dar' acést'a féta buna erá batjocorita si de sor'a cea de scórtia si de mam'a cea vitrega; norocu dela Domnedieu cà erá o féta tare si rabdatóre; cà-ci altfelu erá vai si amaru de pielea ei.

Fét'a mosneagului la délu, fét'a mosneagului la vale; ea dupa gateje prin padure, ea cu tabuetiulu in spate la móra, ea in sférsítu in tóte partile dupa tréba. Cátu erá dñulic'a de mare nu-si mai stringea petiórele; dintr'o parte venia si in alt'a se ducea. Si-apoi bab'a si cu odorulu de ffica-s'a totu cãrtitóre si nemultiamitóre eráu. Pentru baba fét'a mosneagului erá pétra de móra in casa; ér' fét'a ei busuiocu de pusú la icóne.

Candu se ducean amendóue fetele in satu la siediatóre sér'a, fét'a mosneagului nu se incurcá, ci torcea câte unu ciuru plinu de fuse; ér' fét'a babei indrugá si ea cu marece'a câte unu fusu; si-apoi candu veniau amendóue fetele acasa nóptea târdiu, fét'a babei saría iute peste pârlazu si dicea fetei mosneagului se-i dee ciurulu cu fusele cá se-lu tfe pana va sarí si ea. Atunci fét'a babei vicleana cum erá luá ciurulu si fugi in casa la baba si la mosneagu, spuindu cà ea a torsu acele fuse. Insedaru fét'a mosneagului spunea in urma cà acel'a e lucrulu maneloru s'ale; cà-ci indata o apucáu de obrazu bab'a si cu ffica-s'a si trebuiá numai decátu se remaie pe-aloru. Cându venía Dominec'a si serbatorile, fét'a babei erá inpopotiata si netedíta pe capu, de par'cá-o linsese vitiei. Nu erá jocu, nu erá claca in satu, la care se nu se duca fét'a babei, ér' fét'a mosneagului erá oprita cu asprime dela tóte aceste. — Si apoi candu venía mosneagulu de unde

erá dusu, gur'a babei umblá, cum ambla meliti'a: cá fét'a lui nu asculta, cá-i usiorica, cá-i lenesia, cá-i soiu reu... cá-i lae, cá-i balae, si cá s'o tramita la slujba, unde scie, cá nu-i de chipu se-o mai tfe, pentru cá póte se inaravésca si pe fét'a ei.

Mosneagulu fiindu unu gura-casca séu cum 'ti vré se-i díceti, se uitá in córnelé ei si ce-i spunea ea sfântu erá. — Din anima bietulu mosneagu póte cá ar' fí mai dísu câte cev'a, dar' acum apucáse gain'a a cántá la cas'a lui si cocosiulu nu mai avea nici o trecere, si-apoi ia se-lu fí pusu pecatulu se se intréca cu didiochulu, cá-ci bab'a si cu fiica-s'a 'lu umplea de bogdaprosti. Intr'un'a din díle mosneagulu fiindu fórte amarítu din câte-i spunea bab'a, chemá fét'a si-i díse:

— Drag'a tatei, éca ce-mi totu spune mat'a de tine: cá nu-o asculti, cá esti rea de gura si innaravita si cá nu este de chipu se mai stái la cas'a mea, de ace'a dute si tu incatráu te va iudreptá Domnedieu, cá se nu se mai faca atát'a gálcéva la cas'a ast'a, din pricin'a at'a. Dar' te sfatuescu cá unu tata ce-ti suntu, cá ori si unde te-i duce se fii supusa, ascultatória si harnica, cá-ci la cas'a mea totu o-ai dus'o cum o-ai dus'o: c'a mai fostu si mila parintiésca la mijlocu!... dar' prin straini Domnedieu scie peste ce soiu de sementia de ómeni vei dá si nu ti-oru poté rabdá câte ti-amu rabdatu noi.

Atunci biét'a féta vediendu cá bab'a si cu fiica-s'a voiescu cu ori ce chipu se-o alunge, sarutá man'a tata-seu si cu lacrimi in ochi pornesce in tóta lumea, departandu-se de cas'a parintiésca fara nici o nadejde de întórcere! Si merse ea cátu merse pe unu drumu, pana ce din intemplare í-i esí inainte o catielusia bolnava cá vai de capulu ei, si slaba de-i numerái cóstele, si cum vediüt pe fata í-i díse:

— Fata frumósa si harnica, fia-ti mila de mine si me grijesce cá ti-oiu prinde si eu bine vre-odata. Atunci fetei i se facü mila si luandu catielusi'a o spalá si o grigi fórte bine. Apoi o lasá acolo si-si cáutá de drumu, multiamita fiindu in sufletu, cá a potutu seversí o fapta buna. Nu merse

ea tocmai multu si numai éca ce vede unu peru frumosu si in floritu, dar' plinu de omidi in tóte partile. Perulu cum vedé pe fata dîce:

— Fata frumósa si harnica grigesce-me si curati-me de omidi, cà ti-oiu prinde si eu bine vre-odata.

Fét'a harnica cum erá, curatí perulu de uscaturi si de omidi cu mare in grigare si apoi se totu duce inainte se-si caute stapanu. Si mergîndu ea mai departe numai éca ce vede o fantana malita si parasita. Fantan'a atunci dîce:

— Fata frumósa si harnica! in grigiesce-me cà ti-oiu prinde si eu bine vre-odata.

Fat'a rînesce fantan'a si o grigiesce fórté bine, apoi o lasa si-si cauta de drumu. Si totu mergîndu mai departe, numai éca ce dá de unu cuptoriu nelipitu, si mai se se resipésca. Cuptoriulu cum vede pe féta dîce:

— Féta frumósa si harnica! lipesce-me si grigiesce-me cà póte ti-oiu prinde si eu bine vre-odata.

Fét'a, care scie cà de facutu tréba numai cade cód'a nimenui, 'si sufulcá mânecile, calcá lutu si lipi cuptoriulu, 'lu humu si-lu grigí, de-ti erá mai mare dragulu se lu privesci! Apoi 'si spalá frumusielu manile de lutu si porní éra si la drumu. Si mergîndu ea acum si dí si nópte, nu sciu ce facú, cà se rataci, cu tóte acestea nu-si pierdú nadejdea in Domnedieu, ci merse totu inainte pana ce intr'un'a din díle desdeminétia trecîndu printr'unu codru intunecosu, da de o poéna fórté frumósa si in poéna vede o casutia umbrita de nisce lozii pletóse, si candu s'apropia de ace'a casa numai éca o baba intimina pe féta cu blandétia si-i dîce:

— Da ce cauti prin aceste locuri copila, si cine esci?

„Cine se fiu matusia? Ia o féta seraca fara mama si fara tata potu dîce, si numai celu de susu scie câte amu trasu, decâdu mam'a care m'a facutu a pusu manile pe pieptu, — stapenu cautu si necunoscîndu pe nime si amblandu din locu in locu m'am ratacitu. Domnedieu inse m'a povatiuitu de am nimeritu la casa d'-t'ale si te rogu se mi dai salaşuire.

— Sermana féta! dîse betran'a. Cu adeveratu numai Domnedieu te-a indreptatu la mine si te-a scapatu de primjdii, Eu suntu sfânt'a Domineca. Slujesce la mine astadi si ffi incredintiata că mane n'ai se esi cu mânile góle dela cas'a mea.

„Bine maicutia, dar' nu sciu ce trebi am se facu?

— Ia se-mi lai copilasii, cari dormu acum si se-i hrnesci, apoi se-mi faci bucate si candu m'oiu întórce eu dela beserica se le gasescu nici reci nici ferbinti, ci cum 'su mai bune de mancatu. Si cum dîce betran'a pornesce la beserica éra fét'a sufulca manecile si se apuca de tréba. Antâiu si antâiu face lautóre, apoi ese afara si incepe a strigá:

„Copii, copii veniti la mam'a se ve lee!“ Si candu se uitá fét'a, ce se véda?!

(Va urmá.)

Rogatiunea copilei.

„O Domne, — audi in ceriuri sincerele-mi cuvinte
Si cătu voiú ffi in viétia te voiú iubi ferbinte!“
Asia plangeá copil'a la capulu mamei sale
Si lacremile sinceri pre facia-i curgeau vale.

Si ochii ei de plansetu luciáu precum luesce
Pre ceruri bland'a luna, candu noptea se ivesce;
Si absorbita 'n lacremi, in ruga si 'ndurere
Pluti'a pre faci'a-i juna o dulce mangaere.

Si angerii dein ceriuri uimiti de-a ei credintia,
De-a ei privire blanda, si dulce inocentia,
Veniru si-i sterseru ochii si genele 'ntristate,
Aducându maicei sale dorita sanetate.

Copil'a ingenunchia si manele-si unesce
Si dice-o rugatiune, ér' faci'a-i stralucesce
Cá vér'a campulu verde dupa ce linu-'lu ploua
Cá florea demanetiei scaldata 'n sinu de roua.

*

O Domne! -a ta iubire si santa indurare,
E mai presusu de lume si ori ce cugetare, —
Tu nu treci cu vederea o cerere 'nfocata,
O sincera rugare dein anima curata.

Plante otravitoare pentru animalele domestice.

(Urmare.)

Intre otravurile narcotice se afla plante foarte vatematorie; astu-felu sunt: maserariti'a negra (*Hyoscyamus niger*), tis'a (*Taxus baccata*), maculu selbaticu (*Papaver rhoeas*).

Maserariti'a, care cresce mai cu s'ema pre marginea drumurilor, pre langa case, are unu mirosu forte neplacutu si ametiesce pre acelu-a, care o mirosa. Vac'a care mancase vre-o câte-va fire de ac'asta planta amestecate cu alte plante bune, presentá simptomele urmatorie, observate de cátra d. Gayot doue ore dupa ce a intratu la grajdu, vac'a a cadiutu; avea miscári covulsive; pupilele forte dilatate, albeti'a ochiului rosfa-violeta; silintia de a se ridicá, fara se pota de cátu cu mare anevointia; cadere d'in nou, convulsiuni mari, gemete resunatorie, respiratiune scomotosa, scuiptatu grosu; congestiune cerebrale, urmata de paralisia piciorului d'in dereptu. Vac'a a scapatu de asta bola, luandu-i-se sange de la arter'a codei la 11 centimetre de la siediutu. Sangele care a esítu antáiu avea colorea apei de gunoiu. Candu se luá sange se dete vitei apa rece amestecata cu pucinu ocetu. Dupa câte-va zile de ingrigire, vac'a erá sanetosa.

Tis'a s'a racomendatu si cá planta alimentaria, cu tote acestea s'a constatatú de cátra omenii speciali, multe casuri de otravire prin frundiile acestui copaciu. Cu tote cá este forte raru in muntii nostrii, lu vomu mentioná spre sciintia. Animalele cari mananca frundia de tisa cadu indata, mugescu si moru fara cá s'e se chinuiesca. Cu tote acestea in Hanover'a si in Hessen se dau foi de tisa amestecate cu ovesu vitelorú. Esperinti'a va luminá ac'asta contradictiune.

Maculu selbaticu mancatu de vac'e este vatematoriu. Simptomele ce produce ac'asta planta sunt: vit'a nu mai dá lapte, si acelu-a care mai ese este zerosu, nu mai cuprinde casiu, si untu; sete multa pulsulu bate tare; pelea este uscata, perulu sberlitu; scárşnesce d'in dinti; pantecele au convulsiuni; nelinisce mare si dorinti'a de a se napustí asupr'a

omenilor; scupatu spumosu la gura; muscature la picioarele
anteriore. Animalulu refusa alimente uscate. In asemenea casuri
presinti'a veterinarelui este neaperata. — Maculu este mai
vatematoriu candu incepe se infloresca. In totu casulu nu
trebuie a se dá la vite.

Cartofii incoltiti, adeca care au crescutu in piv-
nitie, sunt asemenea vatematori. Borhotulu de asemenea car-
tofi produce paralisia in picioarele posteriore.

Otravurile numite narcotico-acre sunt represintate
prin mai multe plante d'intre care vomu citá pre cele mai
cunoscute; si anume: brandus'a (colchicum autumnale) ne-
ghin'a (Lolium temulentar), trepedetorea anuale (Mercurialis
annua).

(Va urmá.)

Risete si Zimbete.

Unu domnu se iusuráse cu o veduva. Ori de câte ori vor-
besce de ea dice:

— Jumetatea mea.

— Vrei se daci patrariulu teu, respunse unu amicu.

— Cum, patrariulu meu!

— Negresitu din minutulu ce ea a fostu jumetatea primului
barbatu.

*

Domnulu X. se plángea cá suferé de uritu... Cá o septe-
mana i se páre unu anu.

— Imprumuta-te cu o suma bunicica, pe care trebuie se-o
platesci peste o septemana, i-i díse unu incarcatu in detorii, si
vei vedé ce iute trece tempulu.

*

Tóderasiu intrá intr'o séra acasa beatu tunu si se trantesece
in patu.

Slujnic'a care 'lu asceptá 'lu intrebá:

— Domnule, mai voiti cev'a?

— Acum nu, díse elu, dar' se me descepti candu 'mi va fi
sete.

*

Culmea dorerei:

„A-si pune sare in ochi cá se póta plánge o sócra mórtá.“

Proprietariu, Editoru si Redactoru respundietoriu: Nicolae Fekete-Negrutiu.

Gherla. Imprimaria „Georgiu Lazaru“ 1881.

Celu mai potrivit prezentu pe serbatori!

Tóte acestea de ódata procurate costau numai 2 fl. v. a.

Amoru si dincolo de mormentu. Novella de Ponson du Terail traducere de N. F. Negrutiu. Pretiulu 30 cr.

Bibliotec'a Sateanului romanu. Cartea I II. III. cuprindu materii forte interesante si amuzante. Pretiulu la tóte trei e 75 cr.

Collecta de Recepte din economia, industria, comerciu si chemia, pentru economi, industriasi si comercianti. Pretiulu 40 cr.

Apologie. Discussiuni filologice si istorice magiare privitoare la Români in vederite si rectificate de Dr. Gregoriu Silasi. PARTEA I. Paulu Hunfalvy despre Cronic'a lui Georg. Gabr. Síncai. — Pretiulu 30 cr.

Renascerea limbii romanesci in vorbire si scriere in vederita si apretiată de Dr. Gregoriu Silasi. Pretiulu 40 cr.

Ifigeni'a in Aulid'a. Tragedia in 5 acte, dupa Euripide tradusa in versuri de Petru Dulfu. Pretiulu 30 cr.

Ifigeni'a in Tauri'a. Tragedia in 5 acte, dupa Euripide tradusa in versuri de Petru Dulfu. Pretiulu 30 cr.

Brand'a séu Nunt'a fatala. Schitia din emigrarea lui Dragosiu. Novela istorica nationala. Pretiulu 20 cr.

Elu trebuie se se însóre. Novela de Mari'a Schwarz, traducere de N. F. Negrutiu. Pretiulu 25 cr.

Secretele aloru trei nopti séu trei morti vii. Romanu anglesu dupa Frankstein de Pamfilu J. Grapini. Pretiulu 50 cr.

Romanii la Plevn'a. Disertatie de Dr. A. P. Alessi. Pretiulu 20 cr.

 Tóte acestea la olalta se dau abonantiloru cu pretiulu bagatelu de 2 fl. v. a.

A se adresá la Imprimeri'a „GEORGIU LAZARU“ in Gher'la — Szamosujvár.

Tóte acestea de ódata procurate costau numai 2 fl. v. a.

Celu mai potrivit prezentu pe serbatori!